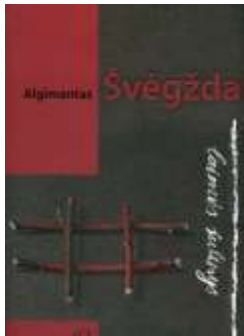

„Neringos“ kavinė: sugrįžimas į legendą“ - žurnalistės **Neringos Jonušaitės** (1949 – 2014) knyga apie istorinę „Neringos“ kavinę Vilniuje. Laikus, kurie vadinami auksiniais šios menininkų kavinės klestėjimo metais – tai praėjusio amžiaus 7–8 dešimtmečiai. 1959 m. atidaryta kavinė tapo sovietinio miesto fenomenu – čia eita ne tik valgyti ar išgerti, bet ir diskutuoti apie meną, kultūrą, mokslą, politikuota netiesiogiai – Ezopo kalba. Būtent čia skambėjo SSRS draudžiama ir nesuprantama muzika – džiazas. Dėl to kavinė buvo budriai ir nuolat sekama KGB.

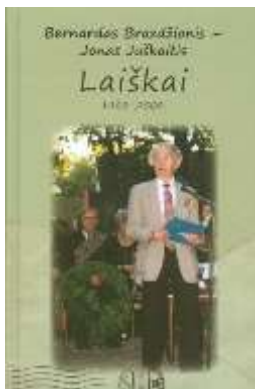
Tuometę atmosferą, čia vykdavusias kultūrines diskusijas, bohemišką nuotaiką autorei padeda atskleisti jos kalbinti kavinės kūrėjai, personalas bei ištikimiausi kavinės lankytojai.

ALGIMANTAS ŠVĖGŽDA: laimės šulinys

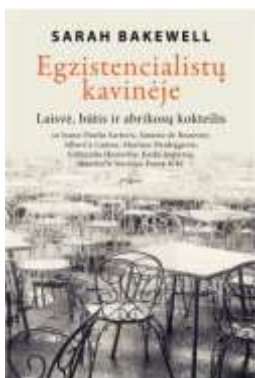
„Dailininkas buvo tikras savo šalies ir viso meno pasaulio patriotas. Nebuvo ir manau, kad nebus labiau mylinčio tėvynę Lietuvą dailininko kaip Algimantas Švėgžda.“

R. Rachlevičiūtė

Laiškai, 1982-2002. Bernardas Brazdžionis - Jonas Juškaitis

Dviejų lietuvių poetų, **Jono Juškaičio** ir **Bernardo Brazdžionio**, gyvenusių už daugelio tūkstančių kilometrų, bet dar labiau atskirtų ideologine geležine uždanga, susirašinėjimas atveria draustos ir persekiojamos lietuvių kultūros puslapius. Laiškų tekstai nukelia į praėjusius laikus, kurių buvimą ir absurdiškumą jau daugelis pamiršome. Laiškai rašyti komunistinio totalitarinio režimo metais, kai grėsė skaudžios visuotinio sekimo pasekmės. B. Brazdžionis, žymiausias antikomunistinis lietuvių poetas, traukė KGB dėmesį savo patriotine veikla, jis susidurdavo su sovietinio saugumo agentais, siunčiamais ne tik sovietinės Lietuvos, bet ir išeivijos, o Juškaitis dėl patriotinių ir krikščioniškų pažiūrų nebuvo mėgstamas kolaborantinės valdžios. Lietuvos ypatingajame archyve (buvusiame KGB) gausu sekamų žmonių bylų, prie kurių prisidėjo ne vienas dabar persivertėlis veikėjas.

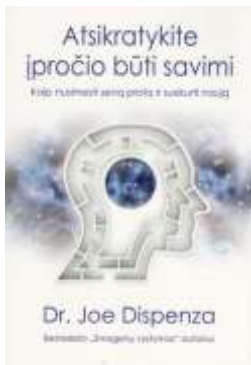
EGZISTENCIALISTŲ KAVINĖJE: laisvė, būtis ir abrikosų kokteilis su Jeanu-Pauliu Sartre'u, Simone de Beauvoir, Albert'u Camus, Martinu Heideggeriu, Edmundu Husserliu, Karlu Jaspersu, Maurice'u Merleau-Ponty ir kt. Sarah Bakewell

Egzistencializmo pradžia užfiksuota tiksliai: 1933 m., kai viename Paryžiaus bare trys draugai susitiko išgerti abrikosų kokteilio. Tai buvo **Jeanas-Paulis Sartre'as**, **Simone de Beauvoir** ir **Raymond'as Aronas**, kuris užsidegęs pasakojo tuodviem apie naują Berlyne populiarią kryptį – fenomenologiją. „Jei esi fenomenologas, gali kalbėti apie šį kokteilį ir iš to padaryti filosofiją!“, – pasakė Aronas. Ši frazė ir įžiebė kibirkštį, iš kurios kilo egzistencializmo gaisras. Ši paprasta frazė parodė Sartre'ui, kad fenomenologija yra būdas filosofiją susieti su kasdiene gyvenimiška patirtimi; ja remdamasis, Sartre'as sukūrė visiškai naują filosofijos kryptį,

kalbančią apie radikalią laisvę, autentišką būtį ir politinį aktyvizmą. Tai ir buvo egzistencializmas, iš Kairiojo kranto džiazos barų ir kavinių pasklidęs po visą pasaulį.

„Egzistencialistų kavinėje“ telpa viskas: maištinga jo plėtra Antrojo pasaulinio karo metais, įtaka antikolonializmui, feminizmui, LGBT judėjimui. Supindama biografijas su filosofija, autorė prikelia ir atgaivina egzistencializmą su visomis jo kūrėjų ir sekėjų tarpusavio kovomis, romanais ir maištais. Prieš mus kaip gyvi iškyla žmonės, bandę atsakyti į klausimus – ką reiškia autentiška būtis po Dievo, ką reiškia laisvė ir atsakomybė.

Egzistencializmas – visai ne į užmarštį nugrimzdusi filosofijos kryptis. Jis vėl svarbus dabartinei visuomenei, kuri iš naujo svarsto apie žmogiškosios būties aktualumą fragmentiškame technologijų valdomame pasaulyje.

ATSIKRATYKITE ĮPROČIO BŪTI SAVIMI: kaip nusimesti seną protą ir susikurti naują

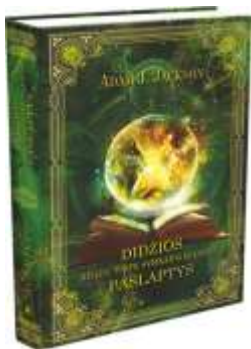
Dr. Joe Dispenza

Nemanykite, kad genai pasmerkė jus visą likusį gyvenimą praleisti taip, kaip dabar jį leidžiate, ar blogiau. Šiuo metu formuojasi naujas mokslas, suteikiantis kiekvienam žmogui galimybę susikurti norimą tikrovę.

Knygoje „**Atsikratykite įpročio būti savimi**“ įžymus autorius, paskaitininkas, tyrinėtojas ir chiropraktikas **dr. Džo Dispenza** derina kvantinės fizikos, neurologijos, neurobiologijos bei genetikos duomenis ir atskleidžia tikrąsias mūsų galimybes.

Knyga ne tik suteiks jums žinių, kurios būtinos keičiant bet kurią savo asmenybės pusę, bet ir išmokys praktikų, leisiančių išties tai padaryti ir tapti kitu žmogumi. Dr. Džo demistifikuoja senovines sampratas, taip pat nutiesia tiltą tarp mokslo ir dvasingumo. Įkvepiantys jo seminarai ir paskaitos padėjo tūkstančiams žmonių iš 24 pasaulio šalių pakeisti savo gyvenimus keičiant vidų.

Atsitračius įpročio būti savimi ir išties permainingus protą, gyvenimas niekada nebebus toks, koks buvo!

Didžios meilės, turto, sveikatos ir laimės paslaptys. Adam J. Jackson

Adamas Džeksonas (Adam Jackson) yra žinomas alternatyviosios medicinos idėjų skleidėjas, rašytojas ir žurnalistas. Skaitytojai itin pamėgo jo keturių apybraižų rinkinį apie tikros meilės, turto, sveikatos ir laimės paslaptis. Šie keturi kūriniai yra išversti į dvidešimt pasaulio kalbų. **Adamas Džeksonas** sugeba apie sudėtingus ir net skausmingus gyvenimo dalykus kalbėti labai paprasta ir nuoširdžia kalba – tai yra jo talento bruožas, kuris padėjo rašytojui pelnyti pripažinimą ir skaitytojų meilę.

Manychiau, kad meilė, turtas ir sveikata nėra tik likimo dovanos, mes patys kuriamės tuos dalykus ir patys atsakome už savo gyvenimus. Kiekvienas gali mylėti ir būti mylimas, kiekvienas gali sveikas sulaukti gilios senatvės ir kiekvienas gali uždirbti tiek, kiek reikia jam ir jo šeimai. Kitaip sakant – KIEKVIENAS GALI BŪTI LAIMINGAS. Nesvarbu, kaip mes gyvename dabar, gal esame vieniši, neturtingi ir pasiligoję – gyvenimas gali pasikeisti.

JOKIŲ KOMPROMISŲ! Visada derėkitės, lyg spręstumėte gyvybės ir mirties klausimą!

Chris Voss, Tahl Raz

Buvęs FTB įkaitų derybininkas siūlo naują, praktiškai išbandytą požiūrį į derybas, veiksmingą bet kokioje situacijoje.

Rūsčiose Kanzas Sičio gatvėse dirbęs policininku, Krisas Vosas vėliau prisijungė prie FTB.

Dirbdamas sukrečiančių pagrobimų, įkaitų išlaisvinimo ir kitokių kriminalinių dramų derybininku, jis susidūrė su bankų plėšikais, grupuočių lyderiais ir teroristais. „Jokių kompromisų“ leidžia pažvelgti į tą pasaulį ir rizikingas derybas, atskleidžia devynis pagrindinius principus, padėjusius autoriui ir jo kolegoms sulaukti sėkmės tada, kai jos reikėjo labiausiai – žmonių gyvybėms kabant ant plauko.

„**Jokių kompromisų**“ yra jaudinanti, nepakeičiama knyga, kurioje aprašomi Kriso Voso derybų principai, lydėję jį per visą neįtikėtiną jo, kaip FTB derybininko, karjerą bei vėliau, jau tapus apdovanojimus laiminčiu dėstytoju prestižinėse viso pasaulio verslo mokyklose.

Meilė auštant : Amadėjus Modiljanis ir Ana Achmatova

Elisabeth Barille

Ana Achmatova (1898–1966) – rusų poetė, rašytoja, literatūrologė, literatūros kritikė, vertėja. Ji, kaip klasikė, pripažinta dar 1920 m., bet buvo tildoma, genama ir cenzūrojama. Daugelis jos kūrinių nebuvo publikuojami ne tik jai gyvai esant, bet ir daugiau kaip du dešimtmečius po jos mirties.

Amadėjus Modiljanis (1884–1920) – žydų kilmės modernizmo Italijos tapytojas ir skulptorius, dirbęs Prancūzijoje. Su Ana Achmatova jis susipažino 1910 m., kai poetė lankėsi Paryžiuje. Sklando legenda apie karštą menininkų simpatiją ir meilę vienas kitam.

„**Meilė auštant: Amadėjus Modiljanis ir Ana Achmatova**“ – tai poetiška istorija apie jų meilę.

Jiedu susitiko vos kelis kartus. Abu tuo metu buvo nelabai žinomi: ji jau rašė eiles, bet dar niekur nebuvo jų paskelbusi, jis piešė praėivių portretus, bandydamas išgyventi, ir kraustėsi iš vieno buto į kitą. Apie jų dviejų aistrą išlikę nedaug liudijimų: keli Amadėjaus piešti Anos portretai, jos skulptūra ir Anos užrašai.

Rosellos Postorino romanas „**RAGAUTOJOS**“, įkvėptas Krauzendorfo kareivinėse dirbusios Adolfo Hitlerio maisto ragautojos Margot Wölk gyvenimo, 2018 metais pelnė prestižinę Campiello premiją ir daug kitų svarbių apdovanojimų.

1943 metų pavasarį Roza Zauer paliko Berlyną ir apsigyveno pas uošvius Rytų Prūsijoje. Čia ji tikėjosi sulaukti karo pabaigos ir iš fronto grįžtančio vyro. Tačiau vieną rytą į duris pasibeldė esesininkai ir Rozai teko keliauti į slaptą Vokietijos fiurerio Adolfo Hitlerio bunkerį – Vilko irštą. Kartu su dar devyniomis išbadėjusiomis moterimis ji pirmą kartą ragavo fiureriui paruoštus patiekalus. Moterys išgyveno ir tapo Hitlerio maisto ragautojomis.

Beveik dvejus metus esesininkų akylai saugomoje valgykloje Roza tris kartus per dieną valgydavo galingiausio Vokietijos žmogaus maistą. Kiekvienas kąsnis galėjo būti paskutinis, tačiau ji neturėjo teisės atsisakyti. Kai kurios ragautojos didžiavosi tarnaujančios fiureriui, bet Roza neįtė jokio džiaugsmo. Ji troško išgyventi ir sulaukti karo pabaigos, bet likimas siuntė jai vis sunkesnius išbandymus.

Rosella Postorino pasakoja į mirtinus spąstus pakliuvusios moters istoriją, gilinasi į žmogiškųjų aistrų bei santykių dviprasmybes ir klausia, ką reiškia būti ir likti žmogumi istorinių įvykių verpetuose.

Užsispyrėlė išteka. Virginia Heath

Netikėta Vinkantonų-Stiuartų konflikto baigtis?..

Vakar vakare kilo skandalas: ledi Konstancija Stiuart buvo pričiupta Arono Vinkantono, didžiausio jos tėvo priešo įpėdinio, glėbyje! Galime išduoti net dar labiau šokiruojančią paslaptį: mūsų šaltiniai teigia, kad, gavusi specialų leidimą, porelė susituokė dar rytui neišaušus! Jau patvirtinta, kad Aronas išsigabeno naująją žmoną į kaimą pradėti netikėtai užsimezgsio santuokinio gyvenimo. Atidžiai stebėsime, kas nutinka, kai džentelmenas į lovą pasikviečia prieš dukrą...

Kaip elgtųsi ledi. Catherine Tinley

Išlik rami, – ragino ji save. – Elkis santūriai, kaip ir derėtų dvidešimt dvejų metų merginai.

Ledi Olivija Fanton nekantrauja įrodyti, kad ji – jau ne vaikas. Vos ji nusprendžia, kad lipšnis ponas Meningas galėtų būti tinkamas jaunikis, jos gyvenime vėl atsiranda charizmatiškasis kapitonas Džimas Fordas. Kartu užplūsta gėda dėl to, kad prieš ketverius metus buvo taip susižavėjusi šiuo vyru! Olivija pasistengs pasirodyti esanti brandi, draugiška, bet santūri. Tačiau ar kapitonas Fordas pastebės, kad ji jau suaugo?

Ieškoma: hercogienė. Tessa Dare

Mergina sutinka hercogą – ir jūdvių santuoka sulaužo visas taisykles...

Nuo tada, kai grįžo iš karo, hercogo Ešberio darbų sąrašas – trumpas ir ne itin malonus: naktimis klaidžioti po Londoną ir rūsčia išvaizda gąsdinti nenaudėlius. Pagaliau sąrašė atsirado naujas punktas. Jam reikia įpėdinio... vadinasi, reikia žmonos. Kai Ema Gledstoun, siuvėja tapusi pastoriaus duktė, vilkinti vestuvinę suknelę, išdygsta rūmų bibliotekos tarpduryje, jis iškart nusprendžia: šita tiks.

Hercogo sąlygos paprastos:

- Juodu bus vyras ir žmona tik naktimis.
- Apsieis be šviesos ir bučinių.

- Ji neklausinės jo apie randus.

- O svarbiausia: žmonai pastojus, santuokinio guolio jiems daugiau nebereikės.

Tačiau Ema – stipri priešininkė. Ji taip pat kelia sąlygas:

- Juodu kiekvieną vakarą drauge vakarieniaus.

- Ir kalbės.

- Ir be apribojimų pokštaus.

- O svarbiausia: kai pamatys, kokia to randuoto vyro siela, jis nepajėgs sutrukdyti jai pamilti...